राजानं आशीर्भिरभ्यर्च्य पूजयित्वा आङ्शासेः क्विप्युपसंख्यानात् उपधाया इत्वं प्रतस्थे पुनराश्रमाय आश्रमं पुनः प्रस्थितवान्। तिष्ठतेः समवेत्यादिना लिटि तङ् प्रष्ठं अग्रयायिनं तं प्रष्ठोऽग्रगामिनीति षत्वं पृष्ठतः पश्चात् इयाय कुमारः। इणो णलि वृद्धिरायादेशः द्विर्वचनेचीतिस्थानिवद्भावात् द्विर्व्वचनमिकारस्य अभ्यासस्यासवर्ण इतीयङ् नम्रो ऽनुकूलः हिंसनशीलाः इषवः शराः हिंस्रेषवः आप्तमविसम्वादि यद्धनुः तत् हिंस्रेषुदीप्तमाप्तंधनुर्य्यस्य कुमारस्येति विग्रहः। अत्र धनुषश्चेति अनङ् न भवति समासान्तविधिरनित्य इति। दीप्रास्त्रधनुरिति पाठान्तरं दीप्रमस्त्रं धृष्टतया यस्य धनुषस्तत् दीप्रास्त्रं धनुर्य्यस्येति सः। कस्मिन्विषये हिंस्रेषु नान्येष नम्रादयो नमिकम्पीत्यादिना रप्रत्ययान्ताः॥ २४॥

आशीर्भिरित्यादि॥ मुनीरामस्य गमनानुज्ञया प्रीतः सन् क्षितीन्द्रंपुनराशीर्भिरभ्यर्च्य आश्रमाय प्रतस्थे प्रतिज्ञानिर्णयप्रकाशे संप्रव्यवाचस्थ इति मं गत्यर्थ मन्यढे इतिचतुर्थी आङः शासः क्विप् शासुङिद्धस इति उङ आकारस्य इः सषेसुस्सेति रङि र्व्यनच्तयीतिर्घः कुमारो रामस्तं प्रष्ठं अग्रगं मुनिं पृष्टतः पश्चात् इयाय। इण्गतौ णप् धुर्द्विष्ट्यङीतिद्विर्ञ्णित्यन्ते जुङतोरितिव्रिः खेर्य्यो रियुवर्णे इति इय प्रात्स्थो ऽग्रगेइति षत्वं पृष्ठत इति ष्ट्यास्तस्। नम्रो विनयावनतः हिंसदीपेति कर्त्तरि रः हिंस्रेषु हिंसकेषु दीप्रं दीप्यमानं अस्त्रं धरतीति पचादित्वादन् हिंसदीपाभ्यां पूर्व्वेण रः। हिंस्रेषु दीप्तात्तधनुरिति पाठे हिंस्रेण इषुणा दीप्तमात्तं ग्रहीतं धनुर्य्येन इतिविग्रहः॥ २४॥

भ०